اسباب و وسایل ،ایمان،شرک

شماره پرسش: ۴۰۶۳

تاریخ ارسال پرسش: ۰۶:۰۰:۰۰ ۱۳۹۱/۱۲/۲۲

متن پرسش

باعرض سلام گاهی اوقات در دلم با توجه به مبادی و مبانی معرفتی که از شما استاد بزرگوارم دریافت کردم توحیدی را احساس میکنم و توکل و آرامش خوبی را به من میدهد اما با خودم میگویم اینگونه نیست چون وقتی از فقهاو علما سوال می پرسم آنها اسباب را خیلی پررنگ تر می کنند و آن توکل و آرامش را از من صلب می کنند ، آیا به قلبم گوش دهم یا .... بنده منکر نقش اسباب نیستم اما اگر خدا نخواهد اسباب هم نقش ثابتی ندارند ... با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: سیره‌ی اولیاء معصوم«علیهم‌السلام» آن نبوده که از اسباب و وسایل استفاده نکنند، نگاه آن‌ها به ماوراء این وسایل بوده همان‌طور که ما در دفاع مقدس در حدّ توان خود از وسایل نظامی استفاده کردیم ولی نگاه حضرت امام«رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» به لطف خدا بود و همان موجب پیروزی ما شد وگرنه اگر به وسایل نظامی خود چشم می‌دوختیم در مقایسه با وسایل نظامی دشمن، خود را می‌باختیم و عملاً شکست می‌خوردیم. در حدّ امکان از وسایل استفاده‌کردن سیره‌ی عقلا و مؤمنین است ولی امید را به وسایل دوختن سیره‌ی مشرکین است. موفق باشید